

som ellers efter Forslaget skulde bæres af den, som ikke havde begjært Høveriet afløst, og hvem Høveriafsløsningen blev paatvungen, maatte bæres af Statskassen. Jeg skal iøvrigt bemærke, at saa rigtigt jeg finder det i Principet, har jeg dog Betænkelse ved, saaledes som den hele Indretning her bliver, at gøre nogen Bestemmelse i denne Retning; thi her er det ikke Mænd, som udnævnes af Regjeringen, saa Formanden nær, og i Overkommisjonen endnu et Medlem, med Hensyn til hvem det ogsaa havde særdeles meget for sig, at Besøstningerne skulde udredes af Regjeringen; men derimod de Dvrigte udnævnes af Parterne; til dem staaer det at vælge Folk, der ere langt borte, eller Folk, der ere nærved, og maaskee at trække Sagerne i Langdrag, saa at det vilde være noget misligt at indlade sig derpaa. Men, som sagt, jeg vil i denne Sag aldeles ikke indlade mig paa at stille noget Endringsforslag, siden jeg trøer, at Loven i sin Heelhed hverken er eller ved enkelte Forandringer kan blive saadan, at jeg kunde stemme for samme; men jeg har dog villet gøre opmærksom paa dette Punkt.

Mortensen: Jeg vilde blot tillade mig at gjøre en Bemærkning. Hvad angaaer Diæterne, da kan jeg ingenlunde stemme for, at Formanden bør have mere end de andre Medlemmer af Afvæningskommissionen; thi naar disse Afvæningskommissioner foregaae paa Landet, hvor det ikke koster saa meget ved Dyholdet, saa finder jeg, at 3 Rbd. maa være rigeligt, især naar de, som oftest er Tilfældet, have fri Fortæring paa Stedet, hvor Møderne holdes. Iligemaade have de fri Befordring, og derfor mener jeg, at 3 Rbd. er rigeligt nok, og jeg skulde, i Tilfælde af, at den ærede 2den Landssthingsmand for 7de District (Nyholm) skulde stille et Endringsforslag i denne Henseende, være tilbøielig til at troe, at Diæterne kunde nedsættes til 2 Rbd., og stemme derfor.

Indenrigsministeren: Det har ved Fremsettelsen af det Forslag, som her meest har været omtalt, for Regjeringen ligget for Die at gjøre Omkostningerne saa saa som muligt, at tilvejebringe duelige Formænd og endelig at søge, om det var muligt at undgaae directe Udbetalinger af Statskassen i dette Die-

med, en Udvei, der iøvrigt laa meget nær, men i alt Fald ikke kunde følges uden ved en speciel Post, som maatte optages i Finantsloven, og som derfor dog maatte høre under en anden Sag, hvis man blev nødt til at slaae ind derpaa, hvilket ingenlunde er usandsynligt. Hvad det angaaer at gjøre Omkostningerne saa smaa som muligt, da vil dette modvirkes ved det Forslag, som er stillet under Nr. 35, hvorved Omkostningerne ville blive, skjøndt ikke meget høiere for hver Dag, saa dog noget større, nemlig 1 Rbd. meer. Hvad det Formaal angaaer at skaffe duelige Formænd, har man antaget, at det var Noget, der laa paa Regjeringen; at skaffe duelige Voldgiftsmænd, ligger deels paa Sognestandskaberne, deels paa Parterne. Men duelige Formænd skulde staves af Regjeringen, og, naar man ikke vil tillægge dem en særlig aarlig Betaling for dette Hverv, da er det vist, at det vil være overmaade vanskeligt at faae dem. Det kan aldeles ikke siges, at Forholdet er eens mellem Formanden og Voldgiftsmændene; Voldgiftsmændene fremgaae af Kommunernes Valg, og der maa, som det allerede er blevet bemærket, de samme Regler følges som ved andre kommunale Hverv, at der nemlig ikke tillægges anden Godtgjørelse end hvad der kan være ligefrem Erstatning for det Tab, som Vedkommende lide, men at der ikke derved kan søges en egentlig Indtægt. Det er et Princip, som gaaer igjennem alle disse Forhold, at i egentlige kommunale Hverv, deri skal ikke søges nogen Indtægt. Ganske anderledes er Forholdet med Hensyn til Formændene. Der har aldeles ikke været tænkt paa at overdrage disse Poster til høitstaaende Embedsmænd eller at betragte dem som Hædersposter. Vil man finde Mænd, der med Held kunne virke i denne Stilling, saa maa man ibetmindste søge dem i en Klasse, der staaer nogenlunde midt imellem de Parter, som der er Tale om, og det vil som oftest være Mænd, som ikke kunne overtage nogen, om man saa vil kalde det, Hæderspost, naar den medfører store Dyoffrelser af Tid og Arbejde for dem. At nu deres Arbejde bliver forskjelligt fra Voldgiftsmændenes, ligger deri, at disse Formænd ere de Æneste, med hvilke Regjeringen kan sætte sig i Forbindelse, hvem